

[Poul Møller.]

gang set, at hvis vi ikke gør det, bliver en skattereform kun en diskussion om at flytte skattebyrden. Så bliver det kun et spørgsmål, som fra venstre side her i salen, geografisk set til venstre for talerstolen... (*Finansministeren* [Kampmann]: Venstre er ikke et geografisk begreb!)... Det er det da, men lad nu det ligge. Da bliver det, hvis man ikke fører denne politik, kun et spørgsmål om at omfordele byrden og fra regeringspartierne side om at foretage mere og mere indkomstudjævning. Det var det, den højtærede finansminister ville med sit oprindelige skattereformforslag, en indkomstudjævning, som vi ikke kan deltage i og ikke vil deltage i. Derfor må vi, hvis vi vil have en skattereform uden mere indkomstudjævning, prøve at sætte midler til side til at gennemføre den.

Jeg vil gerne takke den højtærede finansminister for de bemærkninger, han gjorde om opsparings- og gældsfradragene. Jeg forstår, det er noget, vi kan drøfte i udvalget. Jeg forstod også, at han i og for sig nu er mere tilbøjelig til at ville drøfte gennemførelsen af en børnefradragssordning end tidligere, når man samtidig går over til en proportional beskatning. Jeg kan ikke love den højtærede minister, at overgangen til en proportional beskatning kun bliver første skridt, og at man senere skal ophæve skattefradragets retten. Det må afgøres i den politiske kamp, hvad der skal ske med den i fremtiden; det må blive et spørgsmål om vælgerne mening. Vi skal imidlertid nu gennemføre en skattereform, der giver os de bedste muligheder, vi kan få, for at fremme arbejdslysten, initiativet og risikovilligheden, og det kan vi gøre uden at røre ved skattefradragets retten.

Jeg er ikke enig med ministeren i det, han sagde om familier med indkomster fra 0-5 000 kr. Det forekommer mig, at når ministeren siger, at der kun er 2 mill. kr. i skattelettelse til disse familier, glemmer han, at vi for det første foreslår alle ægtepar med indkomster under 5 000 kr. helt

fritaget for statsskat; så kunne man sige, at de ikke betaler meget i forvejen, men vi kan ikke godt gøre mere, men dernæst foreslår vi en forhøjelse af børnetilskuddene for de mindste indkomster, og det tror jeg ikke, den højtærede finansminister havde med i sit regnestykke med de 2 mill. kr. (*Hans R. Knudsen*: Børnefradragene!). Næ, det er børnetilskuddene, vi forhøjer, ærede medlem; de er forhøjet for de mindste indtægter, men aftrappes og forsvinder, efterhånden som indtægterne stiger, således at børnetilskud kun bruges som en foranstaltning, der virkelig hjælper familier med mange børn og meget lave indkomster.

Til sidst vil jeg anbefale det høje ting, at man går i gang med disse arbejder. Oppositionen har nu vist, hvad den vil, lad os nu forhandle og ikke afvise muligheden for at få en skattereform, en lettelse af skattebyrden for den mellemstand, der er hårdest beskattet, hvad alle er enige med os om. Lad os ikke afvise en skattereform, der forsøger at fremme den private opsparing og arbejdslyst. Lad os ikke afvise en politik, der søger at gøre det muligt for folk at klare mere selv, end de kan i dag. Jeg tror, vi bør gå ind i en sådan politik, jeg anbefaler tinget det, fordi målet for de to partier, der har fremsat forslaget, er at gøre det muligt for hele folket at tjene mere, at spare mere og at eje mere. Hvis vi ikke netop i den nuværende situation kan komme ind på en sådan politik, ved jeg ikke, hvornår man skulle kunne komme det.

Hans R. Knudsen: Efter at den højtærede finansminister så indgående har beskæftiget sig med det foreliggende forslag, skal jeg naturligvis ikke gå i detaljer, men der er dog visse ting i forslaget, både dets principper og enkeltheder og navnlig dets virkninger, som jeg gerne vil fremsætte nogle udtalelser om.

Efter min mening skal en skattereform ikke alene være en forenkling af beskatningen og af skattelovene. En virkelig skattereform må naturligvis også betyde lettelser